gratiam quā mihi penitenti et confitenti
tua benignitate iam dediſti non auferas
a me vel ſpūm ſ intellige propheciē donū
qđ ſibi precioſius eſt omnibus reb⁹ Red-
de mihi leticiam ſalutaris tui .ſ. xpi p
quem fit remiſſio peccatoꝝ et ſpiritu pri
cipali .i. ſancto principante et dominātē ſu
per oīa confirma me ne iteruȝ peccē ne a
te cum mutabilitate diſcedā.

Cum reddideris mihi leticiā non ingratus
ero ſed Docebo iniquos vias tuas p̄
cepta tua verbo vt declinātes a vijs prauis
penitentiam agentes miſericordiā conſeqn
tur. docebo etiam exemplo. q̄a duȝ mihi pec
catori parcitur. alijs ſpes venie datur. Quis
enim ad conuerſionem non paret animum
vbi rex et pp̄heta conceſſe ſibi venie preſta-
bat exēplū. hinc ſequitur et impij cōuertē
tur ad te p penitēciaȝ.

Ut autem digne alijs predicare vias meas
merear. Libera me de multis peccatis
meis vt ab his deſinam q̄a tu ſolus potes
deus auctor ſalutis mee liberare et cū
mundatus fuero cum exultatione annun
ciabo iuſticiam tuam que ſemp tue pi-
etati coniūgitur.

Ne videar preſumptuoſus in predicatione
mea. Domine labia mea que ꝓpter pec
cata fuerāt clauſa aperies dando gratiā
et ſcientiam loquēdi et os meum cū fidu
cia annunciabit laudem tuam q̄ crea
tus ſum. laudem tuam qua peccans nō de
relictus ſum. laudem tuā q̄ vt confiterer a-
monitus ſū. laudem tuā q̄ vt ſecurus eſſem
mundatus ſū.

Os meū dico annunciabit laudē tuā. q̄nā
ſi voluiſſes illud ſacrificium qđ ꝑ expi
atione peccati debebatur in lege paratus
eram et ſum dare ſed non offero q̄z holo
cauſtis que ſunt inter ſacrificia digniora
non delectaberis non enim ſunt tibi ac-
cepta que etiam in aduentu tuo q̄ es veruȝ
futurum ſacrificiū pro peccato totius gene
ris humani deo patri offerendū ego reſpuē
da puideo

Nec tamē nos ſine ſacrificio relicti ſumus.
nam Sacrificium deo acceptiſſimū et q̄
peccata ſoluuntur eſt ſpiritus contribla
tus id eſt de omnibus peccatis ſimul triſta
tus cor contritū et humiliatum vnde
non ſanguis egreditur ſed lacrimarū fluen
ta decurrūt. Deus non deſpicies. Beni
gne fac domine .i. oſtende benignitatem
voluntatis tue eccleſie ſancte vt muni
menta immortalitatis noſtre que per pri
mum hominem fuerunt deſtructa et q̄ dan
da ſunt in futuro conſtruantur modo i
fide ſpe et caritate. Tūc cum muri hierl'em
edificati fuerint .ſ. in futuro tunc acceptū
habebis ſacrificiū iuſticie .i. paſſioneȝ
filij tui glorioſam qui ſe ſacrificium in ara
crucis obtulit p omnibus et fidelium obla
tiones et olocauſta cordis contriti ⁊ hu
miliati et tūc eccleſia conſtructa multi im-
ponent ſuper altare fidi ſup qđ ē offerē
dū q̄cq̄d offerēdū eſt. vitulos .i. ſeipſos ho
ſtiā viuentē ſanctā tibi placentē

¶ Pſalmus. LI. in quo cōfortantur
fideles contra antixp̄ūm et cōplices
eius

Propheta in ſpū preuidēs ātixp̄ūm
cum toto corpore ſuo .i. vniuerſita-
te reproboꝝ intelligens eū virū ſcelera
tū de ſola ſe malignitate iactantē cū
indignatione redarguit dicens o an
tichriſte.

QUid gloriaris in
malicia cur vis d̄ malis actib⁹
gl'iari vñ deberes poti⁹ ꝯſciētia
teſte cōfundi cū nō niſi de bono ſit gl'iandū
et potētiā et honorē exiſtimas ope-
rari iniquitatē cuȝ tñ poſſe peccare nō ſit
poſſe Dic tēpore vite tue in q̄ malicia tua
ꝓpagata eſt ſine intēmiſſione iniuſticiā co
gitauit cor tuū et līgua tua locuta eſt
et ſicut nouacula acuta ita ſubtilit' et ex
pedite feciſti dolū .ſ. ꝑmittēdo hitudieȝ
terrenoꝝ q̄ hitudo nō eſt. Nō aūt tāui feci
ſti malū ſȝ Dilexiſti maliciā ex affectu et
ſtudio ſuper benignitatē qđ eſt ꝯ naturā.
q̄z naturale ē diligere bonū. bonū eni ē qđ oīa
appetūt et maliciā odire. in q̄ execrabili mor
bo cōpbaris corrupt⁹ illđ mag̃ appetibile iu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicans qđ natura et boni mores accuſant
Itē dilexiſti magis facere iniuſticiā q̄z
loqui equitatē
Tu inſup āticҳpe Dilexiſti linguos⁹ et doloſ⁹
dilexiſti oīa verba precipitatōnis et
doloſitatis ad p̄cipitandū in mortē huos
dei. Propterea de⁹ deſtruet te in fine
eternis ſupplicijs deputādo lȝ pmittat te ad
modicū regnare. h̄ modo deſtruet. q̄nīaȝ p̄
mo euellet te tanq̄ȝ peſtiferā flamā auſe⁄
rēdo a te dignitatē tuā et p⁹ h̄ faciet te trāſi
re de hac glīa vana in q̄ es ad tēpus et de
tabernacl'o tuo. i. d' domo tua ꝛ ſtatu tuo
et finaliter te et radicē tuā. i. cōplices tuoſ
miniſtros dyaboli euellet de terra viuē
tiū. qa cū ſctis dei nec dyabol⁹ nec anticҳp̄s
nec ſeq̄ces eoꝝ habebūt aliquā portiōȝ Ui
debūt iuſti hāc anticҳpi iuſtiſſimā deiecti
onē et deſtructionē et timebūt deuȝ timo
re reuerenciali. ei⁹ iuſticiā laudātes et rīđ
būt ſup anticҳp̄m et merito q̄nīā ſctā dei pa
tientia a pſido hoīe iniq̄ volūtate ꝯtēpta ē
et irridentes eū de ſupbia ſua dicent ecce
hō qui nō poſuit deū adiutorē ſuūȝ n̄
credidit q̄ indigeret dei auxilio ſȝ ſe deū fec.
Sed ſperauit in multitudine diuitia
rū ſuarū auri et argenti et potentie et glīe
quas male acq̄ſiuit et per quas multos ad
ſe traxit et preualuit in vanitate ſua in
mūdiali pōpa. p̄ualuit in malicia ſua quia
null⁹ impioꝝ tot fideles decipiet et ſctos p⁄
ſequetur. et ideo merito ſup eū hec vindicta
deſcendet.
Propheta in perſona fidelis xp̄iāi ait ſic. an⁄
ticҳp̄s et ſeq̄ces ſperāt in diuitijs et in vanis
reb⁹. nō ſic ego nā ego Sicut oliua q̄ omi
tpē viret fide fructifera bonis opib⁹ ī do
mo dei. ſ. in eccleſia ſcta dei ſperaui ī mi
ſericordia dei q̄ duratura eſt in eternū
et in ſeculū ſecl'i. Cōfitebor tibi ꝯfeſſio
ne laudis ppetuo q꞉ feciſti non ex meritis
meis ſed ex miſericordia tua ipſa q̄ dicta ſūt
ſ. q̄ ſū oliua fructifera in domo dei et q̄ ſpe⁄
ro in miſc̄dia dei et expectabo reȝ nois
tui qđ eſt ieſ⁹. i. ſaluatorȝ meā quoniā no⁄
mē tuū bonū eſt. i. dulce et h̄ in cōſpe⁄
ctu ſctōꝝ tuoꝝ impijſ vero terribile ꝛ hor⁄
rendum.

Pſalmus. LII. in quo pp̄heta cō
ſolatur fideles contra perſecutores
ſuos.

Dixit inſipiens
id eſt iudeus vel anticҳp̄s. vel
aliquis de familia ſua ī cor
de ſuo nō eſt de⁹. ſ. xp̄s q̄ dict⁹ fuit deus.
vn̄ eſt q̄ h̄ idē hodie multi dicunt. qa. ſ. Cor
rupti ſūt ab oī vi ratōnis in q̄ verbo omēſ
heretici notati ſūt. nā deo recte nō credidiſſe
corruptio eſt. et q̄a a mala fide itur ad ↄpes
mores et in acerrimas iniq̄tates ſic abomi
nabiles facti ſunt deo in deſiderijs ſuiſ
et nō eſt de illis reprobis qui faciat bo
nū meritoriū qđ fieri nō p̄t ſine fine p̄ dile
ctionē opante.
Pro examināda vītate Domin⁹ p̄ ſāctos
viros celeſtes q̄ſi examiatores vītatis. faci
et pſpicere ſuper filioſ hominū. vt vi
deri ſiue ſciri faciat ſi eſt aliquis ex illⁱ
intelligens vīa cognitione deū aut rc̄ta ope
ratiōe requirēs deū.
Omnes filij hoīm q̄. ſ. nephariijs perſuaſi
onib⁹ excecant oēs declinauerūt a recti
tudine iuſticie hinc inepti facti ſūt ad pſecu
tionē vite eterne non de nūero illoꝝ incredu
loꝝ eſt qui faciat bonū meritoriuȝ vſq̄ȝ
ad vnū. Nonne cognoſcent ſe ipſe age
re iſti qui operātur iniquitateȝ vtiq̄ȝ co
gnoſcēt penarū expimēto. q̄ fideles dn̄i lani
are ꝯtendūt. q̄ ꝯ mādata eius viduas oppri
mūt pupillos expoliāt q̄ malicie dēdit⁹ ple
bē meā aſſidue et delectabiliť ac ſi cibuȝ
panis comederēt deglutiūt et cōſumūt
Et merito hoc eiſ accidit q̄nīā Deū nō in
vocauerūt intus in corde p̄ eternis bonis
q̄a in eū non crediderūt illic trepidaue⁄
rūt timore. ſ. ne adepta felicitate fraudenť
ne diuitijs min⁹ fruanť inuentis ne acq̄ſitiſ
p̄uenť honorib⁹ vbi nō erat timor iuſt⁹.
q̄a oīa iſta humana cōditione ſunt relinquē
da. illa vero non cogitant p̄ que veriſſimo ti
more torquēdi veniūt in eternuȝ
Quare trepidauerūt vbi non fuit timor. q̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf